

tyranni i Kina og erklærede, at man ved at støtte dette regimes optagelse i FN uundgæeligt støttede dets aggressivitet og derved udsatte pagtens principper for fare.

Cyperns repræsentant gentog sin tidligere fremsatte tanke om nedsættelse af et særligt udvalg til at fremkomme med et forslag i Kina-problemet. Dets udgangspunkt skulle være den eksisterende situation med to Kina-regeringer, idet han bl. a. udtalte, at man ikke kunne se bort fra Formosaregeringens 15-årige eksistens.

Ved afstemningen blev det sovjetiske forslag forkastet med 42 stemmer for, 56 imod, medens 12 afstod. Alle 110 medlemsstater deltog således i afstemningen.

Foruden Øststaterne og Cuba stemte Storbritannien og de nordiske lande (med undtagelse af Island), Afghanistan, Cambodja, Laos, Burma, Ceylon, Indien, Indonesien, Pakistan, de fleste arabiske stater, og af de afrikanske stater Burundi, Ethiopien, Ghana, Guinea, Sierra Leone, Somalia, Tanganyika og Uganda for resolutionen. Imod stemte flertallet af de vestlige lande, endvidere de latinamerikanske, Thailand, Yemen, samt de fransktalende afrikanske stater. De 12,

der afstod var: Østrig, Cypern, Malaya, Island, Israel, Libanon, Holland, Nigeria, Portugal, Saudi Arabien, Togo, samt Trinidad og Tobago.

Forud for afstemningen var der af Tunis forlangt delafstemning om forslaget til operative paragraffer, men da den sovjetiske repræsentant protesterede imod dette, blev anmodningen trukket tilbage.

Ved stemmeforklaring meddelte den svenske og norske repræsentant i overensstemmelse med skandinavisk opfattelse, at de i tilfælde af delafstemning ville have afstået på første operative paragraf.

Otte medlemmer af Brazzaville-gruppen, som sidste år havde afstået ved afstemningen om forslaget om Peking-Kinas optagelse stemte den gang imod, idet de mente, at man ikke kunne udelukke Formosa-Kina fra organisationen, og at Peking-regeringen ikke havde „lovlige rettigheder“ på medlemsskab. Det var nødvendigt, sagde deres talsmand, at skabe sådanne rettigheder men dette måtte ske ved at det kommunistiske Kina opfyldte alle de betingelser, der af pagten krævedes af FN-medlemmer.

VI. 1. udvalg: Politiske og sikkerhedsspørgsmål.

1. udvalg valgte på sit konstituerende møde den 5. oktober enstemmigt ambassadør Enckell, Finland, til viceformand og ambassadør, Csatorday, Ungarn, til rapportør.

Af de udvalget tillagte dagsordenspunkter vedtoges det at behandle følgende punkter først:

1. Standsning af nukleare og thermo-nukleare forsøg (dagsordenspunkt 77).
2. Nedrustning (dagsordenspunkt 90).
3. Fordømmelse af propaganda for præventiv atomkrig (dagsordenspunkt 93).
4. Indkaldelse af en konference med henblik på undertegnelse af en konvention om forbud mod anvendelse af nukleare og thermo-nukleare våben (dagsordenspunkt 26).

Efter en proceduredebat besluttedes det at udsætte fastlæggelsen af den videre rækkefølge af punkterne, idet vestmagterne ønskede spørgsmålet om internationalt samarbejde om fredelig udnyttelse af verdens-

rummet (punkt 27) behandlet før Korea-spørgsmålet (punkt 28), medens Sovjetunionen ønskede de to punkter behandlet i omvendt orden.

Da sagen kom til afgørelse i udvalgets møde den 21. november, vedtoges med 52 stemmer for og 13 imod et canadisk forslag om at behandle de to punkter i nummerorden, 30 lande stemte ikke. Sovjetunionen stillede et ændringsforslag om behandling i omvendt orden, men udvalget vedtog med 54 stemmer for, 11 imod, medens 25 afstod, ikke at anerkende det som et ændringsforslag i forretningsordenens betydning, og det bortfaldt derefter ved vedtagelsen af det canadiske forslag.

De to sidste punkter på udvalgets dagsorden blev således:

5. Internationalt samarbejde om fredelig udnyttelse af verdensrummet (punkt 27).
6. Korea-spørgsmålet (punkt 28).